БІЛЬШЕ ЯК МІЛЬЙОН ДОЛАРІВ ДІСТАЛИ ЛІБЕРАЛЬНА Й КОНСЕРВАТИВНА ПАРТІЇ ВІД КОМПАНІЇ БОГАРНОА В КВЕБЕКУ

(Докінчення, з 1-ої сторони.)

ступив у парляменті з заявою, в якій заперечив, що він мав або має який небудь звязок з компанією Богарноа, або що компанія платила за нього подорож до Бермуди. Він сказав, що сам оплачував подорож до Бермуди й назад, а сенатор МекДугалд заплатив лише за нього частину рахунку в готелі без його відома, виїхавши пару днів скорше.

Так стараються затушувати справу буржуазні політики, але факт остає фактом, що компанія Богарноа покрила кошти подорожі Кінґа і двох ліберальних сенаторів на суму $852.32, виплативши ці гроші сенаторові МекДуґалдові.

Комісія закінчила своє переслухання в середу, 22 липня, і на днях має предложити парляментові свій звіт.

***

Щоб росказати в детайлях, як різні буржуазні політики й спекулянти зробили величезні гроші завдяки тому, що дістали від уряду концесію на будову каналу від ріки св. Лаврентія коло Монтреалу, забрало би багато місця й часу. Тут скажемо лише, що завдяки різним маніпуляціям, з малої оригінальної компанії виросла величезна корпорація з капіталом у 30 мільйонів доларів, а ініціятори того діла зробили величезні гроші. Наприклад, шери, що були випущені на 100 доларів, зросли на 550 відс.

Великий успіх компанії Богарноа треба завдячити в першій мірі тому, що вона дістала від уряду Квебеку концесію на будову каналу й збудування гидро-електричної станції, яку то концесію затвердив федеральний уряд.

Але цього було ще за мало. Будувати електричну станцію оплатиться тоді, як є вигляди на збут електричної сили. А цих виглядів якраз не було, бо в околиці Монтреалу, де розпочато будову каналу, постачає електрику Монтреал Лайт, Гіт енд Павер Ко. А в цілім Квебеку електрику постачають різні компанії, обєднані в електричний трост, на чолі якого стоїть сер Герберт Голт. Знову в провінції Онтеріо постачає електрику Онтерійська Гидро-Електрична Комісія, яка не є приватною компанією, але провінціональним підприємством.

Отже виходить, для компанії Богарноа не було ринку на електрику, хіба що вона мусіла б конкурувати інші компанії, продаючи дешевше електричну силу. Але в такім випадку нема виглядів на великі зиски й ніхто не поспішиться вкладати гроші в непевне підприємство. А тут компанія росла, як на дріжджах, різні людці робили мільйони, хоч електричної станції ще не було й заледви розпочато копати канал.

Що ж було причиною такого великого успіху компанії? На це склалися дві причини.

1) Квебекський електричний трост, з яким компанія Богарноа мала конкурувати в окрузі Монтреалу, згодився закупити від Богарноа 140,000 кінських сил електрики по 15 доларів за кінську силу, яка то ціна уважається досить високою. Це було зроблено під умовою, що Богарноа не буде конкурувати з квебекським тростом.

2) В той сам час Онтерійська Гидро-Електрична Комісія, яка нібито має обслуговувати населення, даючи йому дешеву електрику, згодилася закупити від компанії Богарноа 250,000 кінських сил електрики по 15 доларів за кінську силу.

Отже тим самим компанія Богарноа знайшла ринок на більше як чотири пятих тієї електрики, що вона має ще колись виробляти, і то по такій ціні, що забезпечує її величезні зиски.

Картина представляється тепер так:

В Квебеку був при владі ліберальний уряд, який дав концесію на будову каналу, а в Оттаві був ліберальний уряд Кінґа, який затвердив концесію. В Онтеріо був при владі консервативний уряд, під якого завідуванням є Онтерійська Гидро-Електрична Комісія, яка згодилася купувати від Богарноа 250,000 кінських сил електрики.

Отже, щоб усе пішло гладко, щоб уряди Квебеку й домінії дали концесію, а уряд Онтеріо купив електрику по високій ціні, — ці уряди треба було підмастити. Тим пояснюються величезні хабарі для капіталістичних партій, тим пояснюються великі зиски людей, що ще навіть не збудували електричної станції.

Грабіжники в урядах і поза ними торгували природними багацтвами країни, що належать до всього працюючого населення, і всі зробили великі гроші.

Чи хоч про форму потягнуть до суду тих людей, що відповідальні за крадіж природних багацтв країни? Про це ніхто навіть словом не згадує.

Така корупція, така гниль можлива лише в капіталістичній системі — й вона буде усунена лише з поваленням самого капіталізму.

Д. Л.

РЕАКЦІОНЕРИ МВЮ ОФ КЕНАДА ПОЧАЛИ СВОЮ ЧОРНУ РОБОТУ ПРОТИ ВОРКЕРС ЮНИТІ ЛІҐ

Збірають підписи за зорганізуванням нового льокалю МВЮК.

Вейн, Алта.

За мяке крісло, і $175.00 місячно з хабарництвом колишний секретар Вейн локалу Майн Воркерс Юніон оф Кенада провадить чорну реакційну роботу. Він потягнув за собою чимало майнерів, що працювали (деякі й тепер працюють) в Роздір майні. Навіть і українські майнері, що належали колись до РЗТ, а деякі і тепер ще належать, перейшли на бік цього дволичника лише завдяки обслиненої шклянки. Поїли цілий тиждень, аґітували одні одних і радили над "майнерською долею", що прилучилась до Воркерс Юниті Ліґ.

Бувши секретарем, отой тип так штучно провадив фінансові рахунки, що натягнув майнерів на пару сот доларів, а майнері на стільки довіряли йому, що не контролювали його, аж по часі. Аж коли виникла сутичка між ним і майнерами, майнері пізнали, що мають до діла з крутійом, та контролювати не було вже що. Чеки банкові, що мінялись на кеш, затратились, а у фінансовій книжці повирвані були листки. Коли майнери усунули його з секретарювання, тоді цей панок подав локал на суд, щоб заплатили йому за три місяці платню, що осталась була літним сезоном. (Майнері в літі не працювали й немали чим платити) Суд признав, що грошей більше отримувалось, як записувалось у рекордову книгу, але заразом, тому, що крук крукови очей не видовбе, справа так покрутилась, що й ряду не розбереш. Загарнищували юнії близько $600.00, а експенсу зробили на $1000.00, і так все те стоїть. Мабудь майнері заплатять, бо вони вже звикли на других робити.

А тепер цей панок зі своїми поплечниками реакціонерами, скликає мітінґи і в компанійськім вмивальнім приміщенні аґітує майнерів збудувати окремий локал МВЮ оф Кенада, який був би независимий від ВЮЛ. Вже тиждень, як їхня робота в повному розгарі. Виписують брехні з очерненням на ВЮЛ, на комуністів і на дистріктову екзекутиву, що допустила до прилучення МВЮ оф Кенеда до ВЮЛ і вже найшлися і такі майнері, що в часі референдума голосували за, а тепер виступають проти. Вони говорять:

— Я у ВЮЛ як буду її членом нічого не поможу. А мені попікодить, бо пани роботи не дадуть.

І вони підписуються на лістах цього панка, що не будуть належати до Воркер Юниті Ліґ. Вони вже створили комітет, що мав би заключити угоду з Роздір Кол Компані, як окремий локал МЮВ оф Кенада. Майнері, задурені аґітаційним пивом, а деякі підбиті фашизмом подаються за реакціонерами і не передбачують, що бувший секретар Френка Вітлого кліки домагається дістати назад на посаду.

На 19 липня відбувся у Вейн локалі юнійний мітінґ. Майнери прикликали дистриктового президента юнії і також спікера тов. Солована, щоби опрокинув брехні, які реакція накинула на Воркерс Юниті Ліґ. Та, на жаль, жаден з підбитої шайки не прийшов на мітінґ, окрім одного задуреного старого патріота, і той втік серед мітінґу. Майнери постановили боротися проти реакції, але чи воно так буде? Деякі, як кажуть, дістали "колд фіт" і не беруть жадної участи в мітінґах, тільки нарікають на реакціонерів і говорять, що ми безсильні. А це найгірший корінь лиха, бо коли ми так усі подумаємо то стратимо все те, що вибороли. Зараз майнері повинні ще більше звернути усю свою енерґію проти реакції і не допустити до розколу юнії.

Майнер.

ВЛАШТУВАЛ ВІЧЕ КОЛО ЧИТАЛЬНІ ПРОСВІТИ В ІСТ КИЛДОНАН, МАН.

Іст Килдонан, Ман.

9 липня відбувся мітінґ безробітних коло Просвіти в Іст Килдонан. На мітінґ зійшлось до 200 робітників і робітниць. З Вінніпеґу прибуло двох промовців, один був з Іст Килдонан. Саме вчас промовив першого бесідника просвітянські парафіяни деякі почали кидати яйцями в промовця, яйцем попали в одну дитину й одного анґлійського робітників.

Та промовець продовжав далі свою промову. Робітники радо слухали промов. Це помітив один сивоволосий "добродій", що саме прибув з Вінніпеґу, покликав дітей до штору, купив їм солодощів, айскрім і став їх підмовляти, щоби кидали погнилими яйцями на робітників і їхніх промовців та розбили мітінґ.

Отак намагаються наймити капіталістичної кляси власних дітей робітників натравити проти їх, повести дітей проти їхніх власних батьків. Оцьому намаганні мусять самі робітники дати рішучу відсіч. Віддати дітей до УРДШколи й Секції Молоді, зорґанізувати піонерів, а з допомогою їх буде можна повести ширше акцію поміж рештою дітвори й молоддю.

Ми знаємо, що в Іст Килдонан живуть самі робітники за винятком шторників. Тих робітників треба притягти близше до робітничого руху, втягнути їх до ВЮЛ і Товариства Безробітних. Цим займається якраз комітет безробітних, відбуває свої мітінґи кожного четверга в УРД, а зараз він скликує мітінґи на порожних лотах, на вільній площі. На тих мітінґах промовці вияснюють причини безробіття та вказують шлях, по якому можлива ліквідація безробіття й забезпечення на працю або повне втримання.

Присутній.

ПИСАКИ РЕПТИЛЬНОГО "КАНАД. ФАРМЕРА" БОРОНЯТЬ ПОГРОМНИКІВ, КОРПУСНИКІВ УГА

Ді Пес, Ман.

З дня 1 травня ц. р. в ч. 25 "Кан. Фармера", якийсь корпусник або петлюрівський погромник, береться вибілювати чорні вчинки корпусників, яких вони допускалися на селянсько-робітничих масах на Західній Україні і Придніпрянщині в 1918—20 р.р. Перше "оборонець" накидається на робітничих провідників і на Рад. Союз, але на таких панках ми пізнались вже давно і даремне їхнє скавуління на тих, що дійсно, не словами, а ділами будують велике соціяльне господарство.

На допис з Канори в "УРВ" з 25 квітня, цей патріот з під блакитної шмати скавулить на друкарську похибку (вмісто 1919 р. подано 1918 р.). Ми, січові стрільці і вояки УГА, дуже добре памятаємо ті роки пансько-попівсько-корпусного насильства над безборонним українським селянином. Коли селянин приніс з панського ліса вязку хворосту, або назбирав грибів, так нагайка корпусника кроїла селянина, що й дітям і внукам буде що переказувати.

У Чорткові на весну 1919 року по великодних святах було більше корпусників, чим стрільців. Подає звіт отой писака, що корпусників в УГА було пять тисяч, а скільки їх було на фронті в часі, коли УГА зістала на території Чорків, Заліщики і Борщів? Чи не вся корпусня злізлась до Чорткова? Я її не числив, але загально говорено між стрільцями і цивільними, що в той час було пять тисяч корпусників в місті. Як стрільці і підстаршини кровавились перед наступаючими польсько-шляхетськими леґіонами, то в місті було повно корпусні, що я сам своїми очима бачив. Коли, бувало, йдеш містом, так що крок тримай руку при дашку (салютуй), а коли ні, то по писку обірвеш. Так, що подана скількість офіцерні в нічім не переборщує того, що було раз так, як стрільців. Усі вони були подані в "УРВ", або хотяй приблизно. Корпусників все було кільканацять раз більше в місті чим стрільців. Вони були в пагонах, штернах і царських медалях, а декотрі з чубами і дорого золотом критими шаблями (називали їх петлюрівськими бандитами), які утікали перед більшовиками. Їх самих було не менше тисячки в той час в Чорткові, котрий був тоді прибіжищем для корпусні і всякої зграї, що крилась поза фронтом (певно і ти був один з них в Чорткові).

Не анархістичні частини придніпрянців відмовились від послуху на фронті і опустили його, бо ж вони того приїхали під Львів, навіть з тяжчою артилерією, щоб відібрати Львів, але корпусники УГА не позволили стріляти з артилерії, мовляв, у Львові шиба дорожча, як сотня стрільців. Коли придніпрянці побачили, куди воно йде, так рішили вертати на Україну.

"Нальоти" були дуже часто, коли корпусник Оробко виправляв карні загони по селах, за оружжям, за одягом а навіть "дезентира" доглянули, коли прийшов домів перебратись або хліба взяти, а корпусня, що вилежувалася поза фронтом в поміщиків і попів, як їх оборона, щоб революційний селянин не посягнув по панську власність, цего ЗУНР-влада не бачила.

Коли придніпрянці приїхали під Чортків так корпусня привитала їх, не кількома стрілами "богови в вікна", але з машинових крісів по вагонах з залізно-дорожних насипів, з чого було около сорок убитих і кільканадесять ранених, це тілько тяжчих, а лекше ранених забрано невідомо де. В три неділі я відвідав в шпиталі свого хорого товариша і мав нагоду говорити з тими раненими. Один стрілець плакав, коли розповідав ту їх траґедію, говорячи:

— За що ви, галичане, нас стріляєте, чи за те, що ми прийшли вам помагати, а ваші охвіцера не дають стріляти на Львів?

Він самий був постріляний наскрізь в живіт.

Не лише одиниця була свідком звірських карних експедицій корпусника Оробки, але всі, що були в Чорткові, знають, його як звіра в людськім тілі отамана. Цей корпусник сотнями понапихав чортківські вязниці селянами, кількома пробами хотів часть розстріляти, але на рішучий протест стрільців зі страху мусів занехати, хотяй і не мало розстріляв, як в Озерянах і інших місцевостях, але в Чорткові не відважився.

Коли перед великодними святами більшовики дійшли до Збруча і давали нам помічну руку проти шляхетської Польщі, то наші корпусники, зібравши нас до салі в теперішнім суді, стали говорити, які то страшні більшовики, ріжуть, мордують, очи виколюють і т. інше. По проповіди вислали десять стрільців, хорунжого і нас підстаршин з двома скорострілами, а також школу підстаршин одну чету до Кудринець на Збруч, але до Збруча не дійшли, бо вже в Михалівці чета підстаршин і ми заявили, що більшовиків бити не будемо. Підстаршинська школа на знак протесту позривала відзнаки. Оробко кричав, скакав, але нічо не помогло, побачив душну атмосферу і сказав вертати нам назад до Чорткова.

Хто ж це робив погроми в Проскурові, Бердичеві і других місцевостях? Чи не ті бандити і горлорізи петлюрівської зграї, що ще й тепер би так воювала, запровадила б патріотичну нагайку, буки і двайцять пять на голе тіло. Оце тобі український робітнику і селянине, патріотична програма в майбутнім "неньці Україні".

Патріотичній зграї і її корпусникам нічого не було на перешкоді водити УГА, як циган медведя і продавати різним царським генералам і шляхетській Польщі. Ще й тепер пансько-попівське УНДО з ґрафом Шептицьким і Хомишином торгують і продають як біблійний Юда Христа.

Скаженіете корпусники і курячі ґенерали без війська, що січові стрільці і вояки УГА лишили вас, як дурнів під плотом. Так вам треба. Нам, робітникам і селянам Західньої України, з вами не подорозі. Ми знаємо, що не лизанням буржуазного пястука здобудемо землю, і волю, а крісами і шаблюками під проводом Комуністичної Партії Західньої України розженемо на чотири вітри паразитів міжнароднього капіталу, пошлемо і вас, продажних корпусників, туди, де раки зимують.

От вам герої теперішних стрілецьких громад, незначне число, народжених і ненароджених, викинених на міжнародній смітник, що будують "неньку" в Канаді як Незарук і інші. Та нам вже досить тої "неньки", будуйте її з панами і попами, а нас, робітників, лишіть в спокою. Ми знаємо без вас, де наше місце. А ви пятолізники міжнародного капіталу, продажники трудящих мас, не лишається вам нічого до роботи, як служити міжнародній буржуазії, писати брехні на Радянський Союз, робити погроми на робітничо-фармерські організації. Але українські трудящі маси чимраз більше пізнаються на вашій продажній, чорній роботі і вони вже наступають на ваші служацькі кубла, щоб зовсім розбити їх. Не поможуть вам і ваші опікуни, канадські і інші капіталісти.

Ми, бувші вояки УГА і січові стрільці, а тепер робітники серпа й молота, нашим обовязком, вступати в революційне Товариство Допомоги Визвольному Рухові на Західній Україні і тільки під червоним прапором КПЗУ здобудемо повне національне і клясове визволення і прилучимось до матірного пня, до Рад. України. Жадне УВО, ані стрілецькі громади з-під пансько-попівської жовто-блакитної плахти не є революційними, а дальше провадять ту чорну роботу продажної петлюрівщини.

Скорострілець УГА,
тепер безробітний.

КОНЦЕРТОВА ПОЇЗДКА ЕДМОНТОНСЬКОЇ МАНДОЛІНОВОЇ ОРХЕСТРИ.

Албертійський Провком ТУРФДім висилає в обїздку з концертами Едмонтоньку орхестру. Орхестра відвідає місцевости в слідуючім порядку:

Пакан — у вівторок, 28 липня.

Норт Бенк — в середу, 29 липня.

Васкатенав, — в четвер, 30 липня.

Орхестра їде під управою т. М. Гнатюка. Провком прохає населення вище згаданих околиць допомогти орхестрі як морально, так і матеріяльно.

За Албертійський Провком ТУРФДім,

О. Шидловський, голова. Л. Мигович, секретар.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ
"ВОРКЕРС ЮНИТІ"
Офіціяльний орган
Воркерс Юниті Ліґ

"Воркерс Юниті" виходитиме два рази на місяць і писатиме про боротьбу на економічному фронті.

Подаватиме новинки з руху червоних трейд-юній, з опозиційної боротьби в реформістичних трейд-юніях, про орґанізування неорґанізованих! Ціла сторінка буде присвячена безробіттю!

Міститиме статті провідних товаришів трейд-юнійного руху в Злучених Державах і інших країнах.

Обєднуйтеся довкола "Воркерс Юниті"! Замовляйте її пачками для розпродажі! Засилайте свою передплату!

Цілорічна передплата $1.50; піврічна 75 центів. Гуртова продаж по 2½ цента за число.

Передплату й замовлення засилайте:

WORKERS UNITY
Room 56, 70 Lombard St.
Toronto — Ontario

Robin Hood
FLOUR
НА ВСІ ДОМАШНІ ПЕЧИВА

БЕЗРОБІТНІ В ОШАВІ, ОНТ. ВИМАРШУВАЛИ НА ВУЛИЦІ МІСТА

Ошава, Онт.

Хотяй існуюча світова криза від пару літ придавлює пролетаріят буржуазних країн, не оминаючи й канадського робітника й фармера, проти якої з'організований робітник веде завзяту боротьбу, в Ошаві него як би не завважалось. Не тому, що тут не діткнула криза робітничих мас, тут дошкулене робітництво, дезорґанізоване тинялось поодинці від довшого часу. Більшість самітніх безробітних сідали на фрейта і пушествували здовж і поперек по Каналі в надії відшукати працю, а ті, що з родинами, сиділи спокійненько і задоволялись надією на реліф.

Но спочатком червня ц. р. біда так натиснула ошавських робітників, що вони мимо спокійної їхньої волі, прийшли до думки зорґанізуватись в Товариство Безробітних і спільними силами боротись за життя. Почасти були труднощі за браком бесідників в анґлійській мові, но завдяки енерґії українських і мадярських робітників справу скоро наладнали. Прийшлось закликати з Торонто тов. Юена і других промовців.

По кількох мітінґах до безробітних вписалося більше як 500 осіб. Є вибраний комітет безробітних з 14 товаришів. Мітінґи відбуваються три рази на тиждень — два рази в міськім парку а один раз в УРД. Число присутних на мітінґах часто перевищає 1,500.

Побачивши серйозні заворушення серед безробітних, міський голова кілька разів мусів давати пояснення, звертатись до безробітних з просьбою заховувати спокій і порядок в місті, щоби не наробити їх "вельможности" буржуям несдави, мовляв, він прикладе усіх старань, аби задоволити безробітних.

Проходить уже четвертий тиждень і нічого ще не поміг гонорний мр. Маркс. І не поможе.

В Ошаві зараз строять гайдро. Отже контрактор набрав до роботи, поверх дві десятки робітників, визискував їх до послідного, обіцяючи по 30 центів на годину. Но, як виявилось, крокодиль тут хотів виїхати на робітниках, не платячи їм нічого довший час.

Безробітні, обурені таким поведенням контрактора, 27 червня великою хмарою напали на місце праці, почали самотоху, повигоняли всіх робітників з роботи на знак протесту проти брутальної поведінки канадських визискувачів і притиснули контрактора, аби виплатив зароблене робітникам по 40 ц. на годину. Пани постарались заспокоїти справу в добрий спосіб, робітники повернули назад до праці.

На 3 липня була проголошена демонстрація безробітних, яка й відбулася пополудні в Меморіял парку зібралось поверх 1,500 безробітних, до яких промовляли бесідники, розяснюючи справу безробіття, орґанізації безробітних тощо. Наколи привезли плякати і бесідник промовив до зібраних, аби формувались по четверо до походу в демонстрації, багато несвідомих робітників і ванських підлизників, мурашки [illegible] розсипатись на всі сторони [illegible] мітінґу. Но це нічого не поможе. Свідоміші, зорґанізовані робітники й робітниці з дітьми і молодь почали бистро формуватись до походу тримаючи в мозолистих руках прапори з гаслами і домаганнями.

О годині 3.30 дава безробітних близько до 1,000 рушила в похід розтягнувшись на пару бльоків. Нестрій бойовий, робітнича ескорта держить порядок і охороняє машерюючих. Чорною хмарою голодні ошавці пішли демонструвати головними улицями міста. Тисячі мешканців позаповнювали хідники з обох боків вулиць, майже кожне вікно будинку було заслонене глядачами. Під пекучим сонцем, на розпеченому еспфалтови машерували робітники, машерували матері, притискаючи до мокрих грудей виснажених голодом дітей, демонструючи свою солідарність разом з чоловіками.

Геть з капіталістичною системою! — ось робітничий лозунґ, який відбивався товстими червоними буквами на білому полотні, занепокоїв не одного мешканця Ошави, тому, як декотрі фабричні працівники віддавали пошану, заглянувши робітниче гасло. В добрім настрою і порядку демонстранти повернули в парк, де було проголошено хід дальших подій.

Революційний рух серед ошавського робітництва з кожним днем росте і надалі можна сподіватись більше масових виступів.

Робкор, Н. С.

НА ПРОДАЖ 7 льотів в місті Давфін, Ман. Льоти находяться в добрім положенню, за рікою. Земля родюча. Льоти всі вкупі й обфенсовані. Продаю тому, що мешкаю у Вінніпеґу. Хочу продати їх якнайскорше. Ціна за 7 льотів всего $150.00. Можу дати на сплати. Зголошуватися треба на адресу:

99 GRAY STREET
(89-91-94) WINNIPEG, MAN.

ПОШУКУЮ своїх односельчан, трьох братів — Матвія, Олексія й Дмитра Листопада. Родом з міста Рівне, Волинь. Зараз перебувають в Радянськім Союзі, правдоподібно в місті Рязані. Хто знав би про них або самі, прошу зголоситися на адресу:

F. KONDRATIUK
(91) BELLEVUE, ALTA., CANADA

Радянських газет прошу о передрук.

ПОШУКУЮ свого товариша Якова Загару, з Бібрки. Ми оба перебували довший час у Вінніпеґу. Вістку про себе або інформації про нього прошу слати на адресу:

JOHN PANCHUK
2302 MOREAU STREET
MONTREAL, QUE.

ЧИТАЙТЕ "ВОРКЕРА"!

ЧИТАЙТЕ І БОРІТЬСЯ! БУДУЙТЕ СИЛЬНУ РОБІТНИЧУ ПРЕСУ!

Без бойової ґазети, що є провідником і орґанізатором у боях робітників, не може бути дійсного робітничого руху.

Сьогодні в Канаді нема робітничої ґазети в анґлійській мові, що провадила б клясову боротьбу, за виїмком "Воркера". Через девять років ця ґазета відбивала всі спроби знищити її й далі виходить тижнево та освідомляє клясово робітників від моря до моря.

Передплата: на рік $2.00; на пів року $1.00.
Поодиноке число 5 центів.

Тут є карта замовлення. Виповніть її та зашліть негайно!

Enclosed find ..... for my subscription to the "Worker"
for a period of .....
Name ..... City .....
Address .....

THE WORKER
94 A CHURCH STREET
TORONTO — — — ONTARIO